

Arrest

nr. 226 554 van 24 september 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Liberiaanse nationaliteit te zijn, op 3 juni 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 april 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 juli 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 augustus 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. JANS *loco* advocaat A. LOOBUYCK en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U beweert over de nationaliteit van Liberia te beschikken en geboren te zijn als O.C.W. op 12 december 1989 te Monrovia stad - Bushrod Island - gelegen in Montserrado County. U heeft op 30 april 2015 officieel uw naam laten veranderen naar K.C.W.. Uw vader (M.K.O.) werd immers opgevoed door een Ghanese man in River Gee County, die man had indertijd de naam O. aan uw vader gegeven. Toen u naar de universiteit ging, vertelde uw vader u dat uw echte naam K. betreft, aldus liet u dit voor de rechtbank rechtzetten en veranderde u uw naam. Toen u nog heel klein was, verhuisde u naar Vai stad te Bushrod Island, alwaar u samen met uw ouders woonde.

Op ongeveer vijfjarige leeftijd ging u samen met uw moeder I.C. naar Kotoma in Bushrod Island, uw vader was toen reeds vertrokken, hij had immers meerdere vrouwen woonachtig in verscheidene woningen. U woonde te Kotoma tot u ongeveer tien jaar oud was, u verbleef er samen met uw moeder en uw jongere zus B.. Uw vader was ondertussen naar Glar Gloe in Bushrod Island getrokken, hij pendelde tevens regelmatig naar River Gee County. U vertrok zelf ook naar Glar Gloe (Bushrod Island, Logan Town) toen u in de vijfde of zesde graad scholing zat. U woonde aldaar samen met uw stiefmoeder S.S. en met uw vader, ook uw broer S.O. was toen aldaar woonachtig. Toen u 16 – 18 jaar oud was, trok u gedurende een korte periode naar River Gee County. U woonde aldaar samen met uw vader, grootmoeder en kleinere broers. U werd te River Gee County op een bepaald moment door uw vader meegenomen, er werden toen bepaalde kentekens op uw rug aangebracht. Na deze gebeurtenis keerde u terug naar Monrovia, Glar Gloe. Tenslotte reisde u terug naar een andere plaats gelegen in Logan Town, u woonde aldaar met uw stiefmoeder, vader en alle kinderen langs vaderskant. De kinderen van uw vader en stiefmoeder Se. betreffen Is. en Da., tevens woonden toen ook nog de kinderen Ti., An. en Li. bij jullie in (cfr. ook kinderen langs vaderskant). Zij zijn allen momenteel woonachtig te Logan Town. Uw vader had ook nog een andere vrouw genaamd Ma., zij hebben samen een zoon John. Uw vader had tevens een zoon genaamd Sh. met een andere vrouw, deze vrouw is evenwel reeds overleden. Ook Sh. is in 2017 gestorven. U heeft tevens een halfzus Fa.O. langs vaderskant en een halfzus Fa.K. langs moederskant. Fa.O. woont in Point vier te Montserrado County, Fa.K. is in Free Port. U heeft enkel één zus van beide ouders genaamd B., zij woont momenteel in Johnsonville (Montserrado County). Uw vader verblijft momenteel in River Gee, uw moeder in Johnsonville. U had te Liberia een relatie met J.G., samen hebben jullie een kindje genaamd E.K.. Ze zijn beiden woonachtig in de Jamaica Road, Logan Town. U ging in Liberia naar de universiteit, alwaar u biologie en chemie studeerde, u bent in 2014-2015 afgestudeerd. Daarna werkte u als leerkracht op diverse scholen, u begon rond 2009 les te geven en u stopte in 2017. U behoort tot de etnie Grebo, uw moeder is Madingo. U was vroeger moslim, doch u hebt zich bekeerd tot het christendom.

U onderhield eveneens in Liberia een relatie met een vrouw genaamd S.J., u leerde haar via internet kennen, zij was afkomstig van Liberia en van Sierra Leone en verbleef sinds haar 14 jaar in de United States. Ze kwam op een bepaald moment voor een maand op familiebezoek te Liberia, waarna u een relatie met haar begon. Eens ze terug in de United States aankwam, startte ze voor u een procedure en diende ze voor u een aanvraag in als zijnde haar verloofde. Uw aanvraag werd goedgekeurd waarop u effectief in januari 2017 naar de States vertrok, na een tijdje besloot u evenwel terug naar Liberia te gaan, jullie relatie was immers afgesprongen. U vertrok aldus op 10 mei 2017 uit de United States en u reisde via België, alwaar u op 11 mei 2017 aankwam. U vroeg en ontving immers bij de Belgische ambassade te New York een visum voor tien dagen voor België – u had namelijk van een vriend van uw moeder genaamd A.D. een invitatie voor België ontvangen - u plande op 18 mei uw reis naar Liberia vanuit België verder aan te vatten. Net voor uw vertrek uit de United States, meer specifiek op 9 mei, kwam u te weten dat uw halfbroer Sh. was overleden, u werd dan ook verwacht voor de begrafenis te Liberia. Voordat u op 18 mei 2017 huiswaarts zou keren, belde u uw familie thuis op, stellend dat u op 19 mei terug in Liberia zou zijn. Uw biologische moeder en uw stiefmoeder stelden dat ze u verwachtten, waarop uw stiefmoeder Se. contact opnam met uw vader in River Gee County. Uw vader kan nog horen maar niet meer spreken, aldus schreef hij alles stevast op en communiceerde hij via tussenpersonen. Uw vader stelde dat u niet mocht terugkomen, u werd hiervan via Se. op de hoogte gebracht. Se. contacteerde na jullie gesprek wederom uw vader, stellend dat u wel degelijk nog steeds plande terug te keren. Uw vader keerde hierop terug naar Logan Town en contacteerde u telefonisch, u mocht niet terugkeren naar Liberia. U telefoneerde hierop naar uw biologische moeder, waarop zij met uw vader contact opnam. Uw vader stelde enkel wederom dat u niet mocht terugkeren. U werd kwaad waarop u de communicatie met uw vader stopte. U had immers uw school – waar u les gaf – reeds verwittigd van uw terugkomst, tevens was u boos gezien uw vader geen reden gaf waarom u niet terug zou mogen komen. Uw moeder contacteerde u wederom – stellend dat u van uw vader niet mocht terugkomen -, ze stelde een broer genaamd M.C. in Europa te hebben, meer bepaald in Frankrijk. U nam hierop een trein en begaf u naar Frankrijk, Lille. Toen u in Frankrijk was, contacteerde uw moeder wederom uw vader – hem informierend omtrent uw toestand aldaar -, uw vader bleef erbij dat u niet naar Liberia mocht terugkeren. Op 08 augustus 2017 diende u te Frankrijk een asielaanvraag in, in februari 2018 keerde u vervolgens via de Dublinprocedure terug naar België. U nam te België wederom contact op met uw vader, dit gezien u een asielaanvraag alhier indiende (cfr. op 07 maart 2018) en u de exacte reden nodig had waarom u van uw vader absoluut niet naar Liberia terug mocht keren. Uw vader vermeldde toen de 'River Neegee Zoe society', een society binnen de familie. Hij informeerde u dat, eens je ouder dan 16 jaar bent, je moet gaan voor de initiatie. Het oudste kind zou volgens uw vader de volgende in lijn zijn. Gezien uw oudere halfbroer Sh. net (in 2017) was overleden, zou u, als zijn oudere zoon, uw vader – als zijnde een 'Zoe' en aldus een hogere functie

bekledend binnen deze society - dienen op te volgen in de Neegee Zoe society. U wilde dit niet omdat dit niet verenigbaar was met uw christelijke geloofsovertuiging.

U legt ter staving van uw asielaanvraag uw 'birth certificate', een bewijs van naamsverandering dd. 30 april 2015 met de bijhorende betaling en een medisch attest dd. 20 juni 2018 voor en u voegt een 'booking confirmation', een 'Certificate of Achievement' dd. 17 juli 2010, een 'Senior School Certificate' van het jaar 2009 en een 'Bachelor of Science' van de 'University of Liberia' dd. 16 december 2015 samen met een document 'Final Clearance for 2015 graduation' toe.

Op 31 mei 2018 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de beslissing 'weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus', aan u betekend op 01 juni 2018. Op 04 juli 2018 werd er een beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) ingediend, waarop dd. 14 januari 2019 de RVV voornoemde beslissing van het CGVS vernietigde.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient verder te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

Omtrent het door u geopperde asielrelaas kan er immers het volgende worden opgemerkt.

U stelt dat u - toen u 16 – 18 jaar oud was - gedurende een korte periode naar River Gee County trok. U woonde aldaar samen met uw vader, grootmoeder en kleinere broers. U werd te River Gee County op een bepaald moment door uw vader meegenomen, er werden toen kentekens op uw rug aangebracht. **Vooreerst is het opmerkelijk dat u dermate ongeïnteresseerd zou zijn omtrent dergelijke ingrijpende gebeurtenis als zijnde gedwongen kentekens op uw rug aangebracht te krijgen.** U verklaart immers – na het toebrengen van de kentekens op uw rug - terug wakker te zijn geworden toen u reeds in het huis van uw vader was, u voelde de pijn en realiseerde u dat u rugpijn had (cgvs p. 9). U vervolgt uw relaas, stellend dat u verrast was, u werd wakker en voelde pijn, uw grootmoeder zei u evenwel dat u zich geen zorgen diende te maken, u zou beter worden, u liet het vervolgens zo (cgvs p. 9). U besloot niet naar uw rug te kijken, uw grootmoeder zei dat u wel beter zou worden, u diende van haar iets te eten, u liet het aldus zo (cgvs p. 9). Na enkele dagen, toen het beter werd, besloot u naar uw rug te kijken – u had een spiegel voor en achter u en u keek - u wou zien wat de pijn had veroorzaakt, u voelde met uw hand, u voelde nog pijn (cgvs p. 9). U gevraagd sinds wanneer u het doel van de tekens kent, luidt uw antwoord 'onlangs pas, 2017', daarvoor zou u het niet hebben geweten (cgvs p. 10). U gevraagd of u zich er nooit verder naar zou hebben geïnformeerd, bijvoorbeeld bij uw grootmoeder, vader of moeder, stelt u het volgende: "Neen ik vroeg het niet, ze zei het is een wonde, pijn op uw rug, het zal beter worden. Ik achtte het niet belangrijk" (cgvs p. 10). U vervolgt door te stellen dat u niet dacht dat het heel belangrijk was, uw oma zei dat het wel beter zou worden (cgvs p. 10). Gepolst of u – toen u merkte dat de kentekens op uw lichaam aanwezig bleven – zich dan niet verder hebt geïnformeerd – ontkent u dit, u vroeg het toen niet, u had immers niet zo een dichte band met uw vader (cgvs p. 10). U vervolledigt uw antwoord: "Ik zag het niet als heel belangrijk. De reden is, niet zo dichte band met vader. Hij zou naar me moeten gekomen zijn om het uit te leggen, hij deed het niet. Maar toen ik vond het niet zo belangrijk dus ik liet het zo" (cgvs p. 10). U ermee geconfronteerd dat het bevreemdend is dat u het niet belangrijk zou hebben geacht, de kentekens aangebracht op uw lichaam, stelt u het volgende: "Het is wel een beetje belangrijk, maar toen niet. Ik was daar maar kort, als ik het zag, vond ik het toen niet belangrijk, ik vond dat hij naar me moest komen, hij deed het niet, vond het niet belangrijk. Vader en ik gingen terug naar de stad, de volgende dag, ken de exacte dag niet, oma zei me, de littekens op uw rug, het is niets, denk er niet over na" (cgvs p. 11).

Er dient opgemerkt te worden dat uw dermate gebrek aan interesse - voor wat betreft de gedwongen meenamen door uw vader en het aanbrengen van kentekens op uw lichaam toen u 16-18 jaar oud was – ongeloofwaardig overkomt. Uit uw relaas blijkt overduidelijk dat u de aangebrachte kentekens op uw lichaam toen niet belangrijk achtte en u het dan maar zo liet, u had niet zo een dichte band met uw vader, hij zou naar u moeten gekomen zijn om het uit te leggen, wat hij niet deed. Het is dan ook ongeloofwaardig dat u zich omtrent de aangebrachte kentekens op uw lichaam nooit vragen zou hebben gesteld en u zich hieromtrent niet zou hebben geïnformeerd, temeer daar u zelf aangeeft ook bij uw halfbroer Sh. de kentekens te hebben opgemerkt (cgvs p. 11). U stelt hieromtrent u wel degelijk bij Sh. te hebben geïnformeerd, hij ging ook naar daar, naar dezelfde buurt met uw vader, u weet dat het dezelfde buurt is hoe hij het zei, wat er met u gebeurde, is er ook met hem gebeurd (cgvs p. 11). Verder kan u omtrent Sh. enkel het volgende stellen: “Hij zei, toen het gebeurde met hem, oma was er niet, ik vroeg het hem. Sh. werd ook wakker in het huis. Hij vroeg aan onze nonkel, hij voelde pijn aan rug, nonkel zei laat het, het is niets. Hij keek direct met de spiegel, hij was bang. Hij ging naar vader, hij zei ik vroeg het aan vader, hij zei voor bescherming. Als de tijd komt, zal je het weten” (cgvs p. 11). Gevraagd naar of dit alles was wat Sh. u vertelde, bevestigt u dit, dat is alles, u zei dat u dezelfde tekens hebt, hij zei ok, vader zei dat het voor bescherming is (cgvs p. 11).

Verder is het tevens opmerkelijk dat u dermate onwetend zou zijn voor wat betreft de bij u aangebrachte kentekens op uw rug. Zo geeft u aan dat er kentekens op uw schouders en rug zouden zijn aangebracht, doch u zou het hele proces niet kunnen uitleggen, u kan het niet zeggen, u kan u niet inbeelden wat er met u gebeurde, u weet niet exact wat er gebeurde, u weet niet hoe het gebeurde (cgvs p. 8). U zou niet weten hoe de tekens werden aangebracht, u weet niet wie of hoe ze het doen (cgvs p. 10). U gokt dat de tekens in uw huid werden gesneden, met een mes, lemmet, u weet het evenwel niet exact (cgvs p. 10). U weet verder enkel te vertellen dat uw vader u mee zou hebben genomen, u kent de buurt niet waar u gemarkeerd werd, het was in River Gee County, uw vader is van het dorp ‘Templekan’ afkomstig (cgvs p. 8). U zou tevens de tijdspanne niet kunnen inschatten, maar het duurde niet lang (cgvs p. 8). U gevraagd wat er dan exact gebeurde toen u werd meegenomen, geeft u enkel aan dat het een plaats was waar mensen normaal niet naartoe kunnen, voor een doel kan je er wel gaan (cgvs p. 9). Gepolst naar het doel an sich, stelt u het niet te weten, u weet niet wat er gebeurde, u denkt dat het doel het kenteken aanbrengen was, wat u hebt op uw rug en onderaan uw rug (cgvs p. 9). U bevestigt nogmaals het exacte doel niet te kennen, het werd u niet verteld (cgvs p. 9). Gevraagd waarom mensen normaal niet naar deze plaats mogen gaan, stelt u wederom het niet te weten, u werd naar daar gebracht, bleef er kort, u kent de exacte tijd niet (cgvs p. 9). U vult aan niet te weten hoeveel uren, wat u wel weet, toen u er aankwam, u was een beetje moe en u viel in slaap, wat er verder gebeurde u zou het niet weten (cgvs p. 9). **Er kan in dit kader worden opgemerkt dat het toebrengen van kentekens op een lichaam één van de vele onderdelen uitmaakt van het inwijdingsritueel bij een geheim genootschap.** In Liberia vormen de Poro genootschap voor mannen en de Sande genootschap voor vrouwen de twee gekendste geheime genootschappen (zie info administratief dossier). Tevens zijn er ook vele andere geheime genootschappen in Liberia, waaronder onder andere de ‘Neegee Society’ (zie info administratief dossier). Deze geheime genootschappen hebben ondermeer met elkaar gemeen dat het lidmaatschap ervan begint met een inwijdingsritueel (zie administratief dossier). Dergelijke initiatie kent verscheidene rituelen, waaronder het aanbrengen van merktekens, wat bij de Poro bijvoorbeeld door middel van een scheermes of met een soort van haak wordt aangebracht (zie info administratief dossier). Hierdoor zouden dergelijke littekens worden veroorzaakt, deze vormen dan ook de symbolische tandafdrukken van de Poro-geest (zie administratief dossier). Deze ingreep zou bij de Poro zonder verdoving plaatsvinden, de jongens zouden door volwassen mannen worden vastgehouden en het hoofd van de jongens die angst zouden tonen of zouden proberen te vluchten, zouden in een gat in de grond worden geduwd (zie info administratief dossier). Tijdens de ceremonie zou tevens het schreeuwen van de jongens worden overstemd door handgeklap en het blazen op de hoorn van de Poro-geest (zie info administratief dossier). **In het licht van deze verklaringen is het dan ook opmerkelijk dat u het doel en de ware toedracht - schuilgaand achter het aanbrengen van deze kentekens - niet zou kunnen toelichten. Er kan overigens nog worden opgemerkt dat een initiatieritueel bij eender welk geheim genootschap meer inhoudt dan enkel en alleen het aanbrengen van merktekens.** Elk geheim genootschap voorziet – tijdens het initiatieritueel – immers een bepaalde vorm van sociale kennis en welbepaalde instructies. Zo zouden er bij de Poro bijvoorbeeld instructies worden gegeven over ondermeer mythische helden, seksuele activiteiten en gewoontes en taboes van de gemeenschap (zie administratief dossier). Ook leren zij speciale wachtwoorden, tekens en symbolen die door Poro-leden worden gebruikt (zie administratief dossier). Ook wordt er hen op het hart gedrukt nooit Poro geheimen te onthullen op straffe van de dood (zie administratief dossier).

Het is dan ook merkwaardig dat er bij u enkel en alleen kentekens op uw rug zouden zijn aangebracht zonder dat u ook effectief de andere rituelen - eveneens onderdeel vormend van het gehele initiatieproces bij eender welk geheim genootschap – zou hebben moeten ondergaan.

Er kan verder nog worden opgemerkt dat men logischerwijze niet kan inzien waarom uw vader het concrete doel van de kentekens niet eerder tegenover zijn beide zonen kenbaar zou hebben gemaakt en wat zijn belang bij het verzwijgen hieromtrent zou kunnen zijn. U geeft immers zelf aan dat uw vader lid is van de 'River Neegee Zoe Society' – meer nog, uw vader zou zelf een 'Zoe' in de society zijn, dit zou de hoogste rang betreffen, uw vader staat net onder de spirit, de duivel (cgvs p. 19) - en zijn zoon Sh. hem zou dienen op te volgen, doch gezien uw oudere broer Sh. – die zelf geen zonen heeft - overleden was en het oudere kind van uw vader de volgende in rij is, zou u dit lidmaatschap op u dienen te nemen. In dit opzicht is het dan ook opmerkelijk dat u nooit zou hebben geweten en dat uw vader u nooit zou hebben geïnformeerd dat hijzelf lid is van deze society en de functie van 'Zoe' uitoefent, uw oudere halfbroer Sh. uw vader zou opvolgen en dat u vervolgens tweede opvolger in lijn zou zijn.

Verder is het ook compleet ongeloofwaardig dat u het lidmaatschap van uw vader van de 'River Neegee Society' en zijn belangrijke functie als 'Zoe' slechts te weten zou zijn gekomen toen u besloot te België een asielaanvraag in te dienen (cfr. asielprocedure ingediend op 07 maart 2018). Uw advocaat stelde immers dat u een reden diende te hebben waarom uw vader stelde dat u onmogelijk naar Liberia kon terugkeren, u diende informatie te bezitten (cgvs p. 18-19). U werd aldus gedwongen om uw vader van uit België op te bellen, u wist immers niet waarom u niet terug kon (cgvs p. 18-19). Het is pas op dat moment dat uw vader u informeerde dat – na het overlijden van uw oudere broer Sh. – u de volgende in lijn zou betreffen om uw vader op te volgen als 'Zoe' van de 'River Neegee Zoe Society' (cgvs p. 18-19). U kwam toen ook pas te weten welke rol uw vader in de society vervulde, u vroeg het hem, immers uw advocaat vroeg zich af welke rol uw vader in de society vervulde, uw vader antwoordde dat hij een 'Zoe' in de society was (cgvs p. 19). Ook de betekenis van 'Zoe' zou u toen aan uw vader hebben gevraagd (cgvs p. 19). Dit betrof de allereerste keer ooit dat uw vader dit alles ooit ter sprake zou hebben gebracht (cgvs p. 19). U immers gevraagd of u wist dat uw vader lid was van een geheim genootschap, ontkent u dit (cgvs p. 21). Gepolst of u daar nooit iets van had gemerkt, ondervonden, luidt uw antwoord als volgt: "Ik heb het niet echt direct opgemerkt, maar in 2011 was hij representant tijdens verkiezingen, in district 15. Hij representeerde mensen van dat district. Ze droegen allemaal dezelfde kleren. Hij runde voor positie als aspirant om representant te zijn" (cgvs p. 21). U vult verder aan dat de mensen van River Gee County toen allen dezelfde klederdracht vertoonden, wat u een raar gegeven vond (cgvs p. 21). **Het is dan ook compleet ongeloofwaardig dat uw vader – een man waar u gedurende bepaalde periodes van uw leven mee samenwoonde en die stevast in contact bleef staan met zijn verscheidene gezinnen indien hij uithuizig was – een 'Zoe' en aldus een belangrijk lid van de 'River Neegee Society' zou zijn en dat u dit nooit zou hebben geweten en hier nooit iets van zou hebben ondervonden, temeer daar u tweede in lijn zou betreffen om de functie van uw vader als 'Zoe' binnen deze society over te nemen. Overigens blijkt uit objectieve info (zie administratief dossier) dat de kinderen van een Zoe/Zo (cfr. de leider; het woord wordt uitgesproken als 'Zoh' en betekent Priester) binnen de 'Neegee Society' anders worden behandeld.** Zo heeft een Zoe zijn eigen medicijnen ter beschikking, de kinderen van de Zoe dienen dit dan ook te leren van hun vader, onafhankelijk van de instructies dewelke andere geïnitieerden ontvangen bij het toetreden tot het genootschap. Tevens ontvangen de kinderen van de Zoe tijdens hun initiatie nog andere instructies dan gewone geïnitieerden, zij brengen ook aparte offers en eten zelfs apart indien er ondermeer gevogelte wordt geserveerd. De Zoe onderscheidt zich dan ook altijd van het gewone lidmaatschap van een geheim genootschap. **Ook het feit dat u er bij het vertrek uit uw land – overigens op maar liefst 27 jarige leeftijd – nog steeds niet van op de hoogte zou zijn gesteld dat uw broer Sh. de opvolger van uw vader als 'Zoe' in deze society betrof en dat u tweede opvolger in lijn was, komt compleet ongeloofwaardig over.** Men kan immers logischerwijze verwachten dat personen die als eerste en tweede lijn opvolgers - overigens voor een belangrijke rol zijnde de 'Zoe' - binnen een society worden aangeduid, zij hier reeds ruime tijd op voorhand over worden geïnformeerd en zij op deze rol zorgvuldig worden voorbereid. **Tenslotte is het bijzonder vreemd dat uw vader u reeds voor 18 mei 2017 – tijdens uw verblijf te België - zou informeren dat u onmogelijk naar Liberia mag terugkeren, doch hij pas in het kader van uw asielaanvraag te België ingediend op 07 maart 2018 en na aandringen van uw advocaat de werkelijke toedracht bekend maakt.** Men kan vooreerst redelijkerwijs niet inzien waarom uw vader tegenover u in eerste instantie de ware toedracht en waarom u aldus niet naar Liberia mocht terugkeren niet wenste te vertellen, doch het is des te ongeloofwaardiger dat uw vader dan weer wel – enkel op aandringen van een advocaat te België en in het kader van uw asielaanvraag – zijn werkelijke beweegredenen wenste

toe te lichten. **Uit dit alles blijkt dat geen geloof kan worden gehecht aan uw bewering dat u uw vader diende op te volgen als 'Zoe' in de River Neegee Zoe society en dat u dat niet wilde.**

Voor wat betreft het door u toegevoegde 'birth certificate' en het bewijs van naamsverandering dd. 30 april 2015 met de bijhorende betaling, deze documenten betreffen persoonsgegevens die hier niet onmiddellijk ter discussie staan.

De door u voorgelegde 'booking confirmation' bewijst enkel dat u wel degelijk op 10 mei 2017 te New York met het vliegtuig – via Marokko – naar België bent gereisd, alwaar u op 11 mei 2017 bent aangekomen en toont enkel aan dat u plande op 18 mei 2017 van België – wederom via Marokko – naar Liberia (Monrovia) te reizen, alwaar u op 19 mei 2017 zou aankomen.

Het 'Certificate of Achievement' dd. 17 juli 2010, het 'Senior School Certificate' van het jaar 2009 en de 'Bachelor of Science' van de 'University of Liberia' dd. 16 december 2015 samen met een document 'Final Clearance for 2015 graduation' tonen enkel uw studies te Liberia aan, wat niet onmiddellijk in twijfel wordt getrokken. Deze documenten doen evenwel geen afbreuk aan hogervermelde opmerkingen dat u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade aannemelijk wist te maken.

Wat betreft het door u toegevoegde medisch attest dd. 20 juni 2018 – opgesteld door Dr. Karel Anseeuw – kan er het volgende worden opgemerkt. Er wordt in dit attest gesteld dat u verschillende littekens/markeringen op uw lichaam zou hebben, dit zowel op uw beide schouders als op uw gehele onderrug. Uzelf zou tijdens dit medisch onderzoek tevens hebben verklaard dat deze littekens zouden zijn aangebracht naar aanleiding van een initiatie in de Zoe-cultus. Er kan in dit kader worden opgemerkt dat de letsels op uw lichaam an sich niet in twijfel worden getrokken, doch dat deze littekens/markeringen geenszins een bewijs vormen van uw bewering dat uw vader er u – na het overlijden van uw halfbroer Sh. in 2017 – over zou hebben ingelicht dat u hem als 'Zoe' zou moeten opvolgen binnen de Neegee Zoe society. Inzake de opmerking van uw raadsman in het verzoekschrift dd. 4 juli 2018 dat de littekens/markeringen op uw lichaam "(...) het gevolg zijn van foltering en ongetwijfeld een trauma bij de verzoekende partij veroorzaakt hebben (...)", kan het volgende worden opgemerkt. Uit uw verklaringen kan worden afgeleid dat - toen u tussen 16 en 18 jaar was (bijgevolg tussen 2005 en 2007) – markeringen op uw lichaam werden aangebracht tijdens uw slaap, dat u wakker werd en voelde dat u pijn had, en dat die pijn enkele dagen aanhield, om dan af te nemen. U zou met een spiegel hebben gekeken wat de pijn veroorzaakte en geshockeerd zijn geweest toen u de markeringen op uw rug zag. Wanneer u werd gevraagd naar het doel van het aanbrengen van deze markeringen, blijkt uit uw verklaringen dat u zich hierover geen vragen stelde, tot u in 2017 van uw vader zou hebben vernomen waarom deze markeringen bij u werden aangebracht (cgvs p. 8-11). Gevraagd of u niet eerder (dan 2017) bij uw oma of ouders informeerde wat het doel was van deze markeringen op uw rug, antwoordde u letterlijk "(...) Neen ik vroeg het niet, ze [i.e. oma] zei het is een wonde, pijn op uw rug, het zal beter worden. Ik achtte het niet belangrijk (...)" "(...) Het is wel een beetje belangrijk, maar toen niet. Ik was daar maar kort, als ik het zag, vond ik het toen niet belangrijk, ik vond dat hij naar me moest komen, hij deed het niet, vond het niet belangrijk.(...)" Uit deze verklaringen kan bezwaarlijk worden afgeleid dat het aanbrengen van de merktekens op uw rug door u werd aangevoeld als foltering, of dat het door u als een traumatische ervaring werd gepercipieerd. Er kan overigens worden opgemerkt dat u Liberia geenszins verlaten heeft omwille van het aanbrengen van deze markeringen op uw rug (ergens tussen 2005 en 2007), maar dat u Liberia pas in 2017 verliet omdat u uw toenmalige verloofde in de Verenigde Staten wilde vervoegen (cgvs p. 16).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 3 juni 2019 een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging

en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker benadrukt dat zijn littekens niet ter discussie worden gesteld. Verzoeker geeft aan dat niet kan worden ontkend dat zijn littekens het gevolg zijn van foltering en ongetwijfeld een trauma bij hem veroorzaakt hebben. Verzoeker wijst erop dat asielinstanties voor ze een beslissing neemt, elke twijfel over de oorzaken van de verwondingen moet moeten wegnemen, eventueel via een nieuwe medische expertise en dat dit ook geldt als het medisch attest niet bewijst dat de fysieke sporen werden veroorzaakt door de gebeurtenissen beschreven door de asielzoeker (EHRM, "R.C. t. Zweden", 9 maart 2010, § 50-53). Verzoeker vervolgt zijn betoog: *"Het medisch attest is een 'bijzonder belangrijk document van het dossier'. De aard, ernst en recente karakter van de verwondingen creëert een sterk vermoeden van slechte behandelingen aangedaan aan de asielzoeker in zijn herkomstland. Zo stelde het EHRM dat zelfs indien het loutere feit Tamil te zijn niet voldoende is om een risico op foltering te bewijzen, dit risico werd aangetoond omdat de Franse asielinstanties geen andere verklaring hebben kunnen geven dan folteringsdaden ondergaan door de verzoeker. (EHRM, "R.J. t. France", 19 september 2013, § 38-43)."* In casu meent verzoeker dat het dus evenmin onvoldoende is een beetje ongefundeerde twijfel te zaaien over de oorzaak.

Verzoeker verwijst naar de proceduregids van UNHCR. Hij wijst verder op de mogelijkheid voor verweerder om een tegenexpertise te voeren, zoals vervat in artikel 48/8 van de Vreemdelingenwet en stelt dat het een raadsel is waarom verweerder heeft nagelaten deze letsels verder te laten onderzoeken.

Waar verweerder verzoeker een gebrek aan kennis over de River Neegee Society, gaat deze er volgens verzoeker aan voorbij dat deze vennootschap geheim was. Verder stelt verzoeker vast dat verweerder het veelvuldig voorkomen van geheime vennootschappen in Liberia erkent in de bestreden beslissing. Verzoeker argumenteert dat het niet zo is dat *"zij die het ritueel moeten ondergaan eerst een uitgebreide uitleg krijgen waarom welke littekens worden aangebracht"*. Verzoeker betoogt dat het feit dat hij *"littekens heeft die consistent zijn met deze die het gevolg zijn van dergelijke initiatieprocessen, staat niet ter discussie"*. Dat verwerende partij het 'merkwaardig' vindt dat verzoeker niet zou hebben moeten deelnemen aan bepaalde andere rituelen, doet volgens verzoeker geen afbreuk aan hetgeen zij heeft moeten ondergaan.

Verzoeker meent dat verwerende partij er bovendien aan voorbij gaat dat de maatschappij in Liberia bijzonder bijgelovig is en aldus niet redelijk is *"wanneer ze de verzoekende partij verwijt te weinig vragen aan haar omgeving gesteld te hebben na het aanbrengen van de kentekens op haar lichaam."*

Verzoeker wijst erop dat hij allesbehalve een nauwe band met zijn vader had, dat zijn vader verschillende vrouwen had, dat zijn vader op verschillende adressen leefde en dat hun relatie eerder autoritair was. Hij stelt uiteindelijk alle moed bij elkaar geraapt te hebben en zijn vader vanuit België te hebben gecontacteerd voor meer uitleg.

Verzoeker concludeert dat hij gelet op zijn christelijke overtuiging zijn vader niet kon opvolgen binnen de River Neegee Zoe Society, zodat hij niet anders kon dan naar het buitenland vluchten.

In hoofddorde vraagt verzoeker om de vluchtelingenstatus toe te kennen; subsidiair om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en uiterst subsidiair om de thans bestreden beslissing te vernietigen.

2.2. Over de gegrondheid van het beroep

2.2.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn

verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.3. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3.1. Verzoeker verklaart ingeval van terugkeer naar Liberia te vrezen om zijn vader op te volgen als Zoe binnen de River Neegee Zoe Society. De Commissaris-generaal hecht geen geloof aan verzoekers relaas.

2.3.2. Vooreerst dient erop gewezen te worden dat verzoeker zijn land niet heeft verlaten uit overwegingen die verband hebben met de bescherming zoals voorzien bij artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker verliet zijn land om te migreren naar de Verenigde Staten. Verzoeker wordt niet vervolgd door de Liberiaanse overheid; hij stelt dit ook niet als zodanig.

2.3.3. Verzoeker verklaarde dat hij toen hij 16 à 18 jaar oud was in River Gee County op een bepaald moment door zijn vader werd meegenomen en dat er toen kentekens op zijn rug werden aangebracht (notities van het persoonlijk onderhoud van 26 april 2018 (hierna: notities), p. 8-10). Verzoeker wist echter niet hoe de traditionele/religieuze tekens werden aangebracht, noch door wie, en gaf aan dat hij het proces niet kon uitleggen (notities, p. 8, p. 10). Hij zou de gehele ingreep amper gemerkt hebben. Verzoeker wist evenmin waarheen hij precies meegenomen werd (*"Ik ken de buurt niet, maar in River Gee County."*, notities, p. 8), noch wanneer (*"Ik weet niet exacte tijd, maar het duurde niet lang."*, notities, p. 8) terwijl hij niet alleen ernaartoe ging maar ook daar vandaan is weggegaan en dus zelfs tweemaal de weg heeft gevolgd. Verzoeker liet optekenen dat hij het exacte doel niet kende, dat hij niet weet hoe lang het duurde, dat hij in slaap gevallen was en niet wist wat er verder gebeurde (notities, p. 9). Verzoeker gaf aan dat hij pijn voelde toen hij wakker werd, maar niet naar zijn rug keek omdat zijn grootmoeder hem zei zich geen zorgen te maken (notities, p. 9). Hij stelde pas na verloop van tijd naar zijn rug te hebben gekeken (notities, p. 9) en dat hij nooit geïnformeerd heeft naar de tekens (*"Neen ik vroeg het niet, ze zei het is een wonde, pijn op uw rug, het zal beter worden. Ik achtte het niet belangrijk."*, notities, p. 10), ook niet wanneer hij merkte dat de tekens bleven (notities, p. 10). Hij verklaarde overigens dat hij pas sinds 2017 het doel van de tekens kent (notities, p. 9). De vaststelling dat verzoeker zich nooit vragen stelde omtrent de aangebrachte kentekens op zijn lichaam ondergraaft de geloofwaardigheid van zijn relaas, nu niet kan worden ingezien dat verzoeker zich niet zou informeren omtrent dergelijke ingrijpende gebeurtenis. Dit klemmt te meer nu verzoeker gelijkaardige kentekens opmerkte bij zijn broer Sh., waarover hij louter aangaf *"Ik zei ik heb dezelfde tekens, hij zei ok, vader zei dat het voor bescherming is."* (notities, p. 11).

2.3.4. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift aan dat de maatschappij in Liberia bijzonder bijgelovig is en aldus niet redelijk is *"wanneer ze de verzoekende partij verwijt te weinig vragen aan haar omgeving gesteld te hebben na het aanbrengen van de kentekens op haar lichaam."* De Raad kan echter niet inzien waarom verzoeker omwille van de gelovige Liberiaanse samenleving bij zijn dichte familie, zijn ouders of grootmoeder, niet zou mogen informeren naar bij hem aangebrachte verwondingen. Bovendien is dit niet geheim nu over dergelijke kwestie ook landeninformatie aan het administratief dossier werd toegevoegd. Verzoeker kon zelf op het internet de nodige informatie vinden die een begin van inlichtingen kon geven waarmee hij zijn vader had kunnen aanspreken. Zijn nalatigheid is niet verschoonbaar.

2.3.5. Voorts blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier dat er veel geheime genootschappen zijn in Liberia, waaronder ook de Neegee Society en waarvan de Poro genootschap voor mannen en de Sande genootschap voor vrouwen de twee gekendste geheime genootschappen zijn (website Blogging without Maps *"Societies Within Society – The Secret Societies of Liberia"* van 16 juni 2012). Deze geheime genootschappen hebben onder meer met elkaar gemeen dat het lidmaatschap ervan begint met een inwijdingsritueel, dat meestal een maskerade met liederen en dans inhoudt (website *"http://geography.name/initiation-rites/"*).

Een initiatie kent verscheidene rituelen, waaronder het aanbrengen van merktekens, welke de symbolische tandafdrukken van de 'geest' representeren (website Blogging without Maps "*Societies Within Society – The Secret Societies of Liberia*" van 16 juni 2012; Rapport Immigratie en Naturalisatiedienst "*Sierra Leone: De Poro*" van september 2014, p. 32). Daarnaast blijkt dat een initiatieritueel bij eender welk geheim genootschap meer inhoudt dan enkel en alleen het aanbrengen van merktekens. Elk geheim genootschap voorziet – tijdens het initiatieritueel – immers een bepaalde vorm van sociale kennis en welbepaalde instructies (K.L. Little "*The Role of the Secret Society in Cultural Specialization*", p. 200). Zo zouden er bij de Poro bijvoorbeeld instructies worden gegeven over onder meer mythische helden, seksuele activiteiten en gewoontes en taboes van de gemeenschap (Rapport Immigratie en Naturalisatiedienst "*Sierra Leone: De Poro*" van september 2014, p. 31). Ook leren zij speciale wachtwoorden, tekens en symbolen die door Poro-leden worden gebruikt (Rapport Immigratie en Naturalisatiedienst "*Sierra Leone: De Poro*" van september 2014, p. 31). Zij leren verder retorische vaardigheden, leren bruggen bouwen, het land bewerken, lokale producten te maken, etc. (Rapport Immigratie en Naturalisatiedienst "*Sierra Leone: De Poro*" van september 2014, p. 31). In het licht van voorgaande kan dan ook niet worden ingezien dat verzoeker het doel en de ware toedracht van zijn initiatie niet kan toelichten, noch dat er bij verzoeker louter kentekens op zijn rug werden aangebracht, zonder dat hij enig ander ritueel zou hebben moeten ondergaan.

2.3.6. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift aanvoert dat zijn gebrek aan kennis over de genootschap te wijten is aan het gegeven dat deze genootschap tot op zekere hoogte geheim is, wijst de Raad erop dat elke geheime genootschap een zekere sociale kennis en instructie overdraagt tijdens de inwijdingsrituelen, zodat redelijk is te verwachten dat verzoeker, die beweert te zijn ingewijd tot de Neegee River Society, hiervan op de hoogte is. Voorts zijn bepaalde tot de kern van de inwijdingsrituelen weliswaar geheim voor buitenstaanders, doch niet voor ingewijden zoals beweerdelijk verzoeker. Verzoekers onwetendheid aangaande de bij hem aangebrachte kentekens en aldus van zijn eigen inwijding en de vaststelling dat het toebrengen van kentekens op een lichaam slechts één van de vele onderdelen uitmaakt van het inwijdingsritueel bij een geheim genootschap en verzoeker ook voor de rest geen nuttige zaken kan vertellen, ontkennen de waarachtigheid van verzoekers gedwongen inwijding.

2.3.7. Verzoekers onwetendheid klemte te meer nu hij voorhoudt dat zijn vader Zoe – de hoogste in rang, net onder de geest – was en hijzelf de tweede in lijn om zijn vader op te volgen (notities, p. 13, p. 19). Immers blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier dat de kinderen van een Zoe/Zo binnen de Neegee Society anders worden behandeld (RRT Australia "*RRT research response*" van 12 juni 2007). Zo heeft een Zoe zijn eigen medicijnen ter beschikking en dienen de kinderen van de Zoe dit dan ook te leren van hun vader, onafhankelijk van de instructies dewelke andere geïnitieerden ontvangen bij het toetreden tot het genootschap (RRT Australia "*RRT research response*" van 12 juni 2007). Tevens ontvangen de kinderen van de Zoe tijdens hun initiatie nog andere instructies dan gewone geïnitieerden, brengen zij aparte offers en eten zij zelfs apart indien er onder meer gevogelte wordt geserveerd (RRT Australia "*RRT research response*" van 12 juni 2007). De Zoe onderscheidt zich dan ook altijd van het gewone lidmaatschap van een geheim genootschap. Verzoekers verklaringen over de wijze waarop hij geïnitieerd werd komen niet overeen met de wijze waarop de kinderen van de Zoe worden geïnitieerd, wat dan ook de geloofwaardigheid van zijn relaas onderuithaalt.

2.3.8. Verder is allesbehalve geloofwaardig dat verzoeker pas te weten kwam dat zijn vader lid en Zoe was van de River Neegee Society wanneer hij besloot een verzoek om internationale bescherming in te dienen in België. Uit verzoekers verklaringen blijkt immers dat zijn advocaat stelde dat hij een reden diende te hebben waarom verzoekers vader stelde dat verzoeker onmogelijk naar Liberia kon terugkeren, waarop verzoeker zijn vader opbelde en te weten kwam dat hij zijn vader diende op te volgen als Zoe van de River Neegee Zoe Society (notities, p. 18-19). Verzoeker stelde dat hij toen ook pas te weten kwam welke rol zijn vader in de society vervulde, dit eveneens op vraag van verzoekers advocaat (notities, p. 19). Ook stelde verzoeker dat hij de betekenis van Zoe toen aan zijn vader zou hebben gevraagd (notities, p. 19). Verzoeker gaf aan dat dit de allereerste keer was dat hij hierover ooit met zijn vader sprak (notities, p. 19). Verzoeker ontkende ooit te hebben geweten dat zijn vader lid was van een geheim genootschap (notities, p. 21). Hierop gevraagd of verzoeker daar nooit iets van gemerkt had, antwoordde hij "*Ik heb het niet echt direct opgemerkt, maar in 2011 was hij representant tijdens verkiezingen, in district 15. Hij representeerde mensen van dat district. Ze droegen allemaal dezelfde kleren. Hij runde voor positie als aspirant om representant te zijn.*" (notities, p. 21). Hij vervolgde dat hij het raar vond dat de mensen van River Gee County toen allen dezelfde klederdracht hadden (notities, p. 21). Dergelijke toelichting is weinig aannemelijk nu dit publieke gebeurtenissen betreffen en verzoeker hierover niet onwetend kon geweest zijn.

Hoe dan ook gelet op voorgaande kan niet worden ingezien dat verzoeker niet wist dat zijn vader, waarmee hij gedurende bepaalde periodes van zijn leven samenwoonde en die stevast in contact bleef staan met zijn verscheidene gezinnen indien hij uithuizig was, een Zoe en aldus een belangrijk lid van de River Neegee Society was, temeer nu verzoeker de tweede in lijn was om de functie van zijn vader als Zoe binnen deze society over te nemen.

2.3.9. Daarenboven kan niet worden ingezien – noch licht verzoeker aannemelijk toe – waarom verzoekers vader het concrete doel van de Neegee tekens niet eerder tegenover verzoeker en zijn broer Sh. kenbaar zou hebben gemaakt, noch wat zijn belang bij het verzwijgen ervan zou kunnen zijn. Gezien verzoeker tweede opvolger in lijn was, is niet aannemelijk dat verzoekers vader verzoeker nooit zou hebben geïnformeerd dat hijzelf lid is van deze society en de functie van Zoe uitoefent te meer hij specifieke functies had die naar zijn zoon zouden overgaan. Verzoeker gaat eraan voorbij dat een geheim genootschap niet noodzakelijk betekent dat deze geheel onbekend zijn voor de personen die ermee verbonden zijn of zoals verzoeker, erin geïnitieerd werden en daarna nog lange tijd in zijn land woonde.

2.3.10. Dat verzoeker allesbehalve een nauwe band met zijn vader had, dat zijn vader verschillende vrouwen had, dat zijn vader op verschillende adressen leefde en dat hun relatie eerder autoritair was – zoals verzoeker in zijn verzoekschrift aanvoert – doet dan ook niet ter zake, noch doet dit afbreuk aan bovenstaande vaststellingen dat niet geloofwaardig is dat verzoekers vader hem niet inlichtte over diens functie als Zoe in de Neegee River Society. Immers kan worden aangenomen dat hij verzoeker, die tweede lijn opvolger was voor de belangrijke functie van Zoe, hier reeds ruime tijd op voorhand over zou worden geïnformeerd en zorgvuldig voorbereid op deze rol.

2.3.11. Bovendien is geenszins geloofwaardig dat verzoeker er bij het vertrek uit zijn land – overigens op 27 jarige leeftijd – nog steeds niet van op de hoogte zou zijn gesteld dat zijn broer Sh. de opvolger van zijn vader als Zoe in deze society betrof en dat verzoeker tweede opvolger in lijn was. Tot slot kan niet worden ingezien dat verzoekers vader verzoeker reeds voor 18 mei 2017 – tijdens verzoekers verblijf te België – zou informeren dat hij onmogelijk naar Liberia mag terugkeren, doch dat hij pas in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming en na aandringen van verzoekers advocaat de werkelijke toedracht bekend maakt. Uit dit alles blijkt dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers bewering dat hij en zijn vader betrokken was bij de Neegee Zoe gemeenschap noch wordt aannemelijk gemaakt dat hij zijn vader diende op te volgen als 'Zoe' in de River Neegee Zoe society.

2.3.12. De door verzoeker neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet doen wijzigen. De booking confirmation toont louter aan dat verzoeker op 10 mei 2017 vanuit New York met het vliegtuig – via Marokko – naar België is gereisd, en dat verzoeker plande op 18 mei 2017 van België – opnieuw via Marokko – naar Liberia (Monrovia) te reizen, waar hij op 19 mei 2017 zou aankomen. Het Certificate of Achievement van 17 juli 2010, het Senior School Certificate van het jaar 2009 en de Bachelor of Science van de University of Liberia van 16 december 2015 samen met een document Final Clearance for 2015 graduation tonen enkel aan dat verzoeker in Liberia gestudeerd heeft, wat niet betwist wordt. Het document van naamsverandering en de betaling van naamsverandering tonen louter aan dat verzoeker zijn naam liet veranderen in 2015.

2.3.13. Het door verzoeker op het Commissariaat-generaal voorgelegde medisch attest van 20 juni 2018 maakt melding van littekens op de schouders en onderrug van verzoeker. Het attest maakt verder melding dat de patiënt, zijnde verzoeker, aangaf dat deze littekens werden aangebracht naar aanleiding van een initiatie in de Zoe-cultus. Er wordt door de Raad niet getwijfeld aan de bewijskracht van het stuk, noch aan de vaststellingen van de arts over de littekens. De beoordeling van de bewijswaarde van een attest betreft een feitelijke appreciatie dat de Raad toekomt. Hierbij wordt rekening gehouden met het geheel van de voorliggende elementen opgenomen in het administratief dossier en het verzoekschrift. In tegenstelling tot de bewering in het verzoekschrift dat *“niet kan worden ontkend dat zijn littekens het gevolg zijn van foltering en ongetwijfeld een trauma bij hem veroorzaakt hebben”*, moet worden vastgesteld dat het attest geen uitspraak doet over de oorsprong of oorzaak van de littekens. Evenmin wordt een causaal verband gelegd tussen de letsels en de door verzoeker aangehaalde problemen. De enkele vermelding dat de littekens op de schouders en onderrug van verzoeker werden aangebracht naar aanleiding van een initiatie in de Zoe-cultus zijn niets anders dan verzoekers eigen verklaringen die werden genoteerd. Bovendien blijkt uit verzoekers verklaringen dat – toen hij 16 à 18 jaar was (aldus tussen 2005 en 2007) – markeringen op verzoekers lichaam werden aangebracht tijdens zijn slaap, dat hij wakker werd en voelde dat hij pijn had, en dat die pijn enkele dagen aanhield, om dan af te nemen.

Verzoeker gaf aan dat hij uiteindelijk met een spiegel keek wat de pijn veroorzaakte en schrok toen hij de markeringen zag. Verzoeker vervolgde dat hij zich echter geen vragen stelde bij het doel van deze markeringen, tot 2017 wanneer hij van zijn vader de reden van deze markeringen vernam (notities, p. 8-11). Bovendien trachtte verzoeker niet eerder (dan 2017) naar deze markeringen te informeren bij zijn ouders of grootmoeder en liet hij bij het CGVS optekenen "*Neen ik vroeg het niet, ze zei het is een wonde, pijn op uw rug, het zal beter worden. Ik achtte het niet belangrijk.*", "*Later vroeg u niet als u het zag?*", "*Ik dacht niet dat het heel belangrijk was, ze zei het zal wel beter worden.*" (notities, p. 10). In zoverre deze tekens werden aangebracht tijdens een tribale ritus dan kan uit verzoekers verklaringen enkel blijken dat hij hierdoor amper gestoord werd. Thans stellen dat hij gefolterd werd is strijdig met verzoekers verklaringen nu hij dit niet heeft beweerd tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS, noch heeft hij enige melding gemaakt van een traumatische ervaring. In tegendeel verzoeker was geheel ongeïnteresseerd en voelde zich door de gebeurtenis – in zoverre ze al zou hebben plaatsgevonden, *quod in casu non*, - niet aangesproken. Daarenboven verliet verzoeker Liberia niet omwille van het aanbrengen van deze markeringen op zijn rug (ergens tussen 2005 en 2007), maar pas in 2017 omdat hij zijn toenmalige verloofde in de Verenigde Staten wilde vervoegen (notities, p. 16-17). De verwijzing naar het arrest EHRM, "*R.C. t. Zweden*", 9 maart 2010, § 50-53, Verzoeker gaat eraan voorbij dat de vraag of - *in casu* het medische attest - tot nader onderzoek noopt, moet beoordeeld worden in het licht van de gestaafe dan wel geloofwaardig te achten persoonlijke situatie van de asielzoeker en tegen de achtergrond van de algemene situatie in het desbetreffende land (*cf.* § 53 t/m 56 van het arrest "*R.C. tegen Zweden*", van 9 maart 2010, nr. 41827/07, § 41 t/m 44 van het arrest "*D.N.W. tegen Zweden*", van 6 december 2012, nr. 29946/10, § 62 van het arrest "*I. tegen Zweden*", van 5 september 2013, nr. 61204/09, en § 39 t/m 42 van het arrest "*R.J. tegen Frankrijk*", van 19 september 2013, nr. 10466/11). Verzoekers verklaringen zijn niet geloofwaardig, noch kan uit blijken dat de littekens waarvan het bestaan door het medisch attest wordt vastgesteld, het gevolg zijn van mishandeling of foltering.

2.3.14. Verzoeker beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas en het beklemtonen van de waarachtigheid ervan, het geven van gefabriceerde *post factum* verklaringen, en het maken van persoonlijke vergoelijkningen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de bovenstaande conclusies kunnen weerleggen.

2.3.15. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.4. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.4.1. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.4.2. Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.5. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.5.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoon.

2.5.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen.

De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig september tweeduizend negentien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK